

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01033/2011-01

Датум: 06.10.2011. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору М.М. из Београда, улица [REDACTED] у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00556/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и измена и допуна закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 06.10.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР М.М. из Београда **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00556/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00556/2010-01 од 14.06.2010. године, М.М., који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 485. изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, М.М. је дана 25.02.2010. године изјавио жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 23.09.2010. године, након пријема појединачне одлуке означене у изреци, доставио је истом суду поднесак којим обавештава суд да остаје при изјављеној жалби. Даном 15.01.2010. године изјавио је Уставном суду Републике Србије жалбу против Одлуке о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 106/09 од 17.12.2009. године).

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да су у оспореној одлуци наведени подаци који не изазивају сумњу у његову стручност и оспособљеност, будући да има боље резултате у односу на резултате изабраних парничних судија у Првом општинском суду у Београду, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да га доносилац одлуке није обавестио о постојању сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност и да му није достављена образложена одлука са поуком о правном леку, наводећи да су таквом одлуком повређена његова права гарантована Уставом.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 18.08.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту између осталог, изјавио да је оспорена одлука донета на основу неистинитих података, извештаја који су или фалсификовани или садрже грубе грешке учињене на његову штету, наводећи да је све одлуке без обзира на структуру и тежину израдио у законском року и да је реаговао још приликом израде извештаја за 2006. годину, тражећи да се та грешка исправи, те да га је тадашњи председник суда обавестио да је до грешке дошло приликом обрачуна формуле од стране компјутерског програма. Даље је навео да су неистинити наводи означени у оспореној одлуци да он у посматраном периоду није остварио минималну норму од 100%, наводећи да просечна оствареност норме за посматрани период износи 107,74%, али да су у том периоду били штрајкови судске администрације, адвоката, да су биле и дојаве о подметнутим бомбама, да није имао услове за рад, односно да у том периоду није имао свој кабинет, судницу, стручног сарадника, да је његов дактилограф често одлазио на боловање, а да су му слали необучене дактилографе који споро куцају због чега су суђења дуго трајала и да је имао јако много старих предмета које је добио решењем тадашњег в.д. председника суда, те да је све наведено утицало на то што није остварио још боље резултате рада.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености. Наиме, наведено је да подносилац приговора као судија у парничном одељењу Првог општинског суда у Београду у 2006. години имао 46,67% укинутих одлука, док је просек суда износио 31,67% укинутих одлука, да је у 2007. години имао 35,90% укинутих одлука и 10,26% преиначених, док је просек укинутих одлука износио 24,87%, а у 2008. години 34,38% укинутих одлука и 12,50% преиначених одлука, док је просек у суду износио 20,93% укинутих одлука, те да је овакав проценат укинутих одлука у посматраном периоду знатно изнад просека и да тиме није

остварен услов у погледу стручности прописан одредбом члана 13. став 3. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, као и према одредби члана 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске функције.

Поред тога, у оспореној одлуци је наведено и да је подносилац приговора у 2006. години имао 37 одлука израђених након 30 дана, а пре рока од 60 дана, док је у погледу остварења судијске норме наведено да у посматраном периоду није остварио минималну норму од 100%.

Из извештаја о раду Првог општинског суда у Београду за 2006. 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора поступајући у парничној материји, у посматраном периоду имао следеће резултате:

У 2006. години подносилац приговора је у „П“ предметима имао проценат испуњености норме 88,70%, 46,70% укинутих одлука, 53,30% потврђених и 37 одлука израђених након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана, а просек укинутих одлука на нивоу одељења је износио 31,67%.

У 2007. години је у свим материјама у којима је поступао имао 96,66% испуњеност норме, 35,90% укинутих одлука, 10,26% преиначених одлука и 53,85% потврђених одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 25,25%.

У 2008. години подносилац приговора је у „П“ предметима имао 110,16% испуњеност норме, 34,38% укинутих одлука, 12,50% преиначених одлука и 53,13% потврђених одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 20,93%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да је квалитет рада подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу стручност и оспособљеност. Наиме, у посматраном периоду подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности јер је проценат укинутих одлука у посматраном периоду био знатно изнад процента укинутих одлука у парничном одељењу суда за исти тај период, с обзиром да је у 2006. години имао 46,70% укинутих одлука док је просек на нивоу одељења износио 31,67%, у 2007. години је имао 35,90% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 25,25% и у 2008. години је имао 34,38% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 20,93%. Такав квалитет рада је незадовољавајући, у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности и одредбе члана 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредбе члана 21. до 28. Закона о уређењу судова, којом је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази од 25% за општински суд у парничној материји.

И поред тога што је подносилац приговора испунио норму за 2008. годину са 110,16%, по извештајима Првог општинског суда у Београду које извештаје Високи савет судства користи по одредби члана 3. Правила, у 2007. години је имао испуњеност норме 96,66%, а у

2006. години 88,70%, што у посматраном трогодишњем периоду укупно износи 98,50%, а што је испод прописане оријентационе норме и доводи у сумњу оспособљеност кандидата. На основу изнетих података неспорно је да подносилац приговора није остварио очекивану норму од 100% у посматраном периоду сходно Мерилима.

Поред тога што подносилац приговора у трогодишњем периоду није испуњавао оријентациону норму, у смислу одредбе члана 6. Правила, имао је груба одступања у свом раду јер је у 2006. години имао 37 одлука израђених након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана, који број представља прекорачење законских рокова чиме се доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи се у питање оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође и указује на несавестан рад подносиоца приговора сходно одредби члана 16. Мерила и члана 6. Правила.

Уставни суд је у одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да М.М. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 13. став 3. и 4. и члана 14. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

У току поступка преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства, Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање је доставио Високом савету судства обавештење да је М.М. корисник инвалидске пензије Фонда почев од 29.12.2010. године, што није имало утицаја на овакву одлуку Савета, већ је иста донета из напред наведених разлога.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић**

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.

